

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Piatore martyre. Cap[itulum]. xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

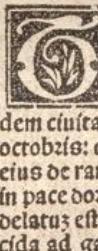
Monus

uelatur: et quod ut sancti corpori vestimenta ad se pelliendum mitteret: mandatur: quod et illa fessinancer ad implere curauit: in quibus vir sanctus involutus sepultus fuit.

De sancto Piatore martyre, *Lap. xi.*

Piatore martyre apud tornacense oppidum passus est: qui cum beato dionysio epo suisque socijs ab urbe roma egressus: gallia predicationis causa expertus: et ab ecclie presbyter ordinatus fuit. Atque postmodum pro confessione nois Christi consumato martyrio ad dominum migravit kalen. octobris: ut ait ado.

De translatione sancti Germani, *Lap. xii.*

Translatio corporis sancti germani antifiodorensis apud eamdem ciuitatem colitur kalendas octobris: quo vice die corpus eius de rauena translatum: ubi in pace dormierat: antifiodorus delatus est: quod regina placida ad galliam ut eidem in extremis argenti promiserat destinavit: ut supra dictum est in eius legenda pridie kalendas augusti. **C**um autem beatus germanus per ciuitatem vercellensem transiens: eusebio episcopo permisisset: quod in redditu eius rauennam per gentis ecclesiam: quam ille fundauerat dedicaret. audiens eusebius quod germanus defunctus esset: ecclesiam consecratus cercos accendi fecit. Sed quanto plus accendebat: eo amplius extinguebantur. Quod videns eusebius intellectus ecclesiam also tempore dedicandam. Eum ergo corpus sancti germani quod ad gallicas transferebatur: vercellas delatum esset: mox ut in ecclesiam ipsam inducitur: cerei omnes dimititus inflammatur. Tunc eusebius promissionis memor intellexit: ut quod germanus vivens se facturus promiserat: mortuus adimplerat. Sic talis dedicatione contentus ecclesiam dimisit. Et corpus ad ecclesiam suam datum ibidem honorifice conditum est.

De sanctis Leodegaro episcopo et Berino martyribus, *Lap. xiii.*

Eodegarus epus et germanus martyres apud eduensem ciuitatem passi sunt tpe chiliderici regis francorum. Qui leodegarus dum esset epus eduenis clothario rege deceperat: voluntate dei et principi consilio chilidericu

fratre clothari adolescentem idoneum prefecit in regem. Hebronius vero maior domus regie theodoricus chiliderici germanum preficere nitebat: non proper regni conmodum: sed quod oibus odiosus iram regis et principi verebat. Timens

igitur regem hebronius: licentia obtenta monasterium introiit. Rex vero theodoricus: ne contra regnum moliretur in custodia derinebat: et parentia episcopi officia populi pace gaudebant.

Sed post aliquid tempore: rex malignorum confuso in tantum in leodegarum odium incitatur: quod opportunitatem mortis eius inquirebat. Episcopus vero blonde ferens: et inimicos et amicos amplectens: egit cum rege: ut in urbe: cui preterat: die pasche celebraret: et cum eodem in mensa comunicaret. At vero cum audisset: quod rex eius morte perficere decreuerat: sic persecutorem perfugit: quod in luxurienti monasterio domino serviens etia hebronio: quod in ipso cenobio: in monastico habitu latitabat: deuote seruuit.

Post modicum rex moritur et theodoricus in regem sublimat. Leodegarius vero populi sui iachrymis et precibus motus: et abbatis imperio compulsus: ad sedem suam redit. Hebronius quoque statim apostatauit: et regis seneschalus est ordinatus.

Qui deterior effectus leodegarisi occidere nitebatur. Obiit igitur militibus eius cepit: Qui in habitu pontificali detinutus: ab eisdem exoculatus est: sicque dimisissus. Post biennium vero sanctus leodegarius cum fratre suo gerino quem hebronius relegauerat: in palatiu regis adductus: dum ad irridiones hebronij sapienter et pacifice responderet: nequissimum ille fuisse gerinus lapidibus obruit: episcopum vero tota die nudis pedibus per quandam fluminum super acutissimos lapides decurrente deduci. Et audiens quod in his tormentis deum laudaret lingnam eius presedit fecit: et postmodum cuidam custodi tradidit. Ille autem usum loquendi non amittens predicationi populi instabat: predicens quomodo et qualiter hebronius mortuus erat. Ut etiam immensa in modum corone eum circundedit. Quod hebronius audiens: missis quattuor spiculatoribus eum decollari mandauit. Quorum tres verba eius pacifica audientes: adeo sunt compuncti: quod ad pedes eius procidentes venient postulabant. Quartus vero cum eum decollasset a demonio arripit et in igne prolectus exurit.

Ex pleno biennio audiuit hebronius corpus sancti miraculis illustrari: et inuidens missum item ad videndum si sic veritas se haberet. Qui

veniens et sanctum corpus deridens: ac tumbam calce percussens statim a demonio innatus expiravit. Deinde hebronius sibi ex sanctus presiderat: gladio nequiter occisus est. Passio horum martyrum agitur. vi. non. octobris. Qui

passi sunt circa annum dominicccccccxx.

De sanctis Eleutherio et aliis innumerabilibus martyribus, *Lap. xliii.*